

ಈ ಕುರಿತು, ತಿಂಡಿಯ ಮೇಚಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೆದುರು
ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ನಕ್ಕಬಿಟ್ಟಳು. ‘ಈ
ಹುದುಗಿಯರನ್ನ ನಂಬೇದ, ಅಭಿ... ಭಾರೀ ಮೋಸ...’ ಅಂದಿದ್ದಳು.
‘ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲವಾ, ಭೂ... ಹವ್ವ ಸ್ವೀಂಜ್ಞಾ’ ಅಂತಂದೆ. ‘ಆದರೂ ಚೆನ್ನಾದ
ಹುಡುಗಿ... ಮಹಾ ರೂಪವತಿ..’ ಭೂಮಿ ಕುಕಾಲಿಯನ್ನ ನೇನೆದು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ‘ತುಂಬಾ
ಡಿಸೆಂಟ್ ಅಲ್ಲವಾ? ಆದರೆ ನಿನು ಹೇಳುತ್ತಿರೋದು ನಂಬೋಕೆ ಆಗಲ್ಲ...’

ಕುಕಾಲಿ ಮತ್ತು ಆಗ್ನೇಯರ ಬಗ್ಗೆ, ಒಂದೆರಡು ಸತ್ಯ ಬಲು ಮೊಟ್ಟಿಕಾಗಿ
ಭೂಮಿಯೆದುರು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆಗ ಇವಲು ಹೆಚ್ಚು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ
ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೂ ಆಸಕ್ಕಿ ತೋರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ, ಈ ಮೋಹ ಮತ್ತು ಮೋಸದ ಬಗೆಗೆ
ಹೇಳಿದ್ದೇ, ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಯರಾಗಿನ ಬಿಂದಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮಕ್ಕಿರಿಯ ಹಾಗೆ ಕುತೂಹಲವನ್ನು
ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು.

‘ಅದು ಸರಿ... ಈ ಹುದುಗಿಯ ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕಿರವೇ ಬಂದೇಕೇ ಇಂಥ ವಿಷಯ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?’ ಸರಕ್ಕನೇ ವಿವರಾಂತರವಾಯಿತು. ಅಸಂಬಂಧ ವರನೇ. ಅನಗತ್ಯ ತನಿಖೆ...
ಮಾತು ತೋಚದಾದೆ.

‘ಆಹಕಾಹ... ಬ್ಲೂಪ್ ಮಾಡೋದು ನೋಡು... ನೀನೂ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು
ಹಾಕಿರುತ್ತೀ. ಅದಕ್ಕೇ ಹಿಗೆಡೇ...’ ಎವ್ವಾದರೂ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸವನ್ನೆಲ್ಲ¹
ಎತ್ತೆತ್ತಿ ಅಡಿದಳು. ನನ್ನ ಹೇಳಿಯ ಗೆಳತಿಯರ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲ ಅಟಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ ಬೊಂಬೆಗಳ ಹಾಗೆ
ಸುಳಿದಾಡಿದವು. ಶರಣ್ಯ, ಶಮಂತ, ಅಡಿತಿ... ಘೋನಾ... ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿರದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ²
ಉರುಟಾಡಿದವು. ‘ನನಗೆನು ಕಮ್ಮು ವಯಸ್ಸು, ಅಭಿ... ಇವತ್ತೆರಡಾಯಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಈ
ಚಿಲ್ಲಾರಿಗಳ ಲವ್ ಅಫೇನ್‌ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾಲ್ಲಾ... ಅದೂ ಆಫೀಷಿನಲ್ಲಿ? ಬಾಸ್
ಇರಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಇರೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ?’ ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. ‘ಆಹಾ... ನನಗೆ

